

Frank Jensen, Socialdemokratiet

1. maj 2010: Fælles front for folkeskolen

Kære venner,

Det er en særlig oplevelse for mig at fejre den traditionsrige 1. maj i år. Som Københavns overborgmester.

Sidste år på den 1. maj havde jeg netop truffet den beslutning, at jeg ville tilbage til politik. Selvom jeg havde et godt job i det private erhvervsliv, og tid til at pleje familien og vennerne, så var der alligevel noget, der trak mig tilbage under de røde faner og ind på den politiske arena. Jeg ville gøre en forskel for de mange - og det er derfor, jeg står her i dag.

Det er derfor, vi alle står her i dag.

Der er desværre andre og mere alvorlige grunde til, at 1. maj er noget særligt i år.

Vi oplever nu at fejre arbejdernes kampdag i en økonomisk krise. Vi står med arbejdsløshedstal, der stiger til uhyggelige højder og med voldsomme personlige konsekvenser for de arbejdsløse. Vi kan ikke længere opretholde den velfærd, vi kender, fordi vi skal spare. Og alt dette er virkeligheden, fordi vi står med en regering, der har ført den mest uansvarlige økonomiske politik, vi har set i mange, mange år.

Når I møder de af jeres venner, bekendte, kolleger eller familiemedlemmer, som stemmer på Dansk Folkeparti, Venstre eller på De Konservative, vil I så ikke spørge om noget fra mig?

Vil I ikke spørge, om de tror, der er en sammenhæng mellem de 24 milliarder kroner, som finansminister Claus Hjort Frederiksen nu har pålagt os at spare på velfærden og de 24 milliarder, som Venstre og De Konservative har givet i skattelettelser til de rigeste? Og med Dansk Folkepartis trofaste velsignelse – hele vejen igennem.

For sjovt nok er beløbet med de 24 milliarder nemlig det samme. Pengene passer, og de taler deres tydelige sprog: Man kan ikke både give skattelettelser og øget velfærd, sådan som regeringen har forsøgt at binde danskerne det på ærmet i efterhånden mange år.

Regeringens fyringer betyder mindre tid til omsorg

I København oplever vi nu konsekvenserne af regeringens økonomiske politik.

I har alle sammen hørt om de mere end 20.000 offentligt ansatte, som regeringen vil fyre i kommunerne, og det rammer også her.

Bag de mange tal, der flyver rundt i debatten, gemmer sig en benhård virkelighed. Regeringens fyringer af offentlige kernemedarbejdere betyder mindre tid og mindre omsorg til børnene og de gamle. Så enkelt er det.

Jeg har læst for nyligt, at Lars Løkke roser sig selv for sin "realisme". Hvis det passer, så skulle han tage og kalde tingene ved deres rette navn. Og det er, at regeringen skærer ned på tiden til børnene i skoler og daginstitutioner, og på omsorgen for vores ældre på plejehjemmene. Så enkelt kan det siges. Det er realisme, der er til at

tage og føle på!

Der er et alternativ til de borgerlige

Skulle man være i tvivl om, at der findes en anden vej end regeringens, så er der grund til at se på, hvad et rødt flertal sammen med de Radikale har gjort i København.

Vi investerer, i stedet for at skære ned. Vi tager fat og bygger os ud af krisen, i stedet for at gå i sort og fyre dygtige medarbejdere.

Jeg er glad for, at det i marts er lykkedes os at samle et solidt flertal bag den såkaldte "Kickstart København" -aftale, hvor vi investerer 561 mio. kroner i at fremrykke anlægsaktiviteter, og hvor vi skaber 5.500 arbejdspladser.

5.500 arbejdspladser, som primært skabes i det private erhvervsliv. I den private byggesektor.

Vi er kommet godt i gang

Sidste år handlede min 1. maj -tale om børnene, som skulle have bedre pasning og bedre skoler. Jeg talte om beskæftigelsen, der skal have et markant løft. Og jeg talte om banderne, som vi skal sætte en stopper for.

Det var valgkamp. Nu har vi været i arbejdstøjet siden januar, og vi er kommet godt i gang på alle punkter.

Vi har med de Radikale lanceret en ambitiøs Ungejobpakke, hvor vi skaber nye jobs og flere praktikpladser til vores unge.

Vi har samlet alle kommunens partier og forvaltninger i indsatsen mod banderne. Vores Exitstrategi skal få bandemedlemmerne ud af den kriminelle løbebane ved at tilbyde dem jobs eller uddannelse - og mange hårdkogte kriminelle har allerede meldt sig på banen, for at komme ud af de kriminelle miljøer.

Vi har taget de første spadestik til at indfri den pasningsgaranti, som vi lovede før valget. Vi har sat gang i byggeriet af de mange, nye dagsinstitutioner, der skal gøre det muligt at tilbyde pasning inden for 15 minutter på cykel til alle børnefamilier i

København.

Fælles front for folkeskolen

Men 1. maj er om noget en dag at se fremad. For mig at se ligger en af de vigtigste opgaver i den nærmeste fremtid i at styrke vores fælles folkeskole.

I folkeskolen lægger vi grunden til de nye generationer, som med deres viden, engagement og initiativ skal skabe fremtidens Danmark.

I folkeskolen knytter vi de bånd, der skal holde sammen på vores velfærdssamfund. Bagerens søn går i skole med direktørens datter.

Vi skal levere et ordentligt folkeskoletilbud – både når det gælder faglighed og fysiske rammer. Det er helt basale krav, som vi ikke indfrir godt nok i København i dag – og det har vi ikke gjort i alt for lang tid.

Derfor vil jeg gerne bruge min 1. maj-tale til at invitere til, at vi i København danner fælles front for vores folkeskole. Det handler om, at ansvaret for folkeskolen ikke kun ligger ét sted. Vi har alle nogle krav til den gode og stærke folkeskole – men vi ved også, at vi alle skal bidrage, hvis folkeskolen skal blive stærkere.

Gang i renoveringen

For min del vil jeg sammen med børne- og ungdomsborgmester Anne Vang gøre alt, hvad vi kan for at indfri de krav, som forældrene med rimelighed kan stille til den københavnske folkeskole: Både krav om gode fysiske rammer og krav om høj faglighed. Vi tager det ansvar på os.

Det skal være slut med faldefærdige vinduer og uhumske toiletter. Og det skal være slut med klasselokaler, der emmer af dårligt indeklima og hæmmer indlæringen. Vi politikere skal finde penge til at sætte skoler i stand, og dét agter vi at gøre.

Vi håber så på den anden side, at skoleeleverne tager ansvar for at passe på skolen. Og ikke nok med det: Vi forventer også, at eleverne – sammen med deres forældre – vil hjælpe hinanden med at skabe ro i klasseværelset, så de kan få en god undervisning og blive dygtige til deres fag.

Flere timer i dansk og matematik

Men hvad betyder rammerne, hvis det kniber med lærdommen, med indholdet i folkeskolen? I dag går mere end hver femte københavnske elev ud af folkeskolen uden at kunne læse eller regne tilfredsstillende. Det går ganske enkelt ikke længere.

Vi skal ikke diktere fagligheden fra oven. Vi hjælper ikke folkeskolen med projektmageri og nye påfund, skemaer eller endeløse evalueringer, som i virkeligheden er langt væk fra det centrale i folkeskolen. Nej, vi skal finde penge til flere timer i dansk og matematik. Slet og ret.

Vi skal ikke længere acceptere den delte skole, hvor der i nogle områder stort set kun er to-sprogede elever, mens der i andre kun er danske. Vi er nødt til at tage fat på det problem, så børneflokkene i folkeskolen bliver mangfoldige – og så der kan gennemføres en fagligt forsvarlig undervisning i klassen.

I København står vi sammen – og tager fælles ansvar

Vi står som københavnere sammen om vores by, og vi skal danne fælles front for vores københavnske folkeskole. Vi skal alle tage et ansvar – for os selv og for hinanden.

Jeg håber, at I vil tage ansvaret for en god by og en god folkeskole på jer sammen med mig. I fællesskab for det samfund, vi kæmper for i dag.

Fortsat god I. maj!